

افشاگری قلعه‌نویی درباره تماس مدیر استقلال

امیر قلعه‌نویی سرمربی گل‌گهر درباره پیشنهاد استقلال به او برای قبول نیمکت باشگاه سابقش می‌گوید: «باشگاه استقلال به گل‌گهر نامه زد و رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل این باشگاه با من تماس گرفتند. حدود نیم ساعت با آنها حرف زدم. اما با نامه رسمی باشگاه استقلال مخالفت شد. بارها گفتم با تمام وجود کار می‌کنم و دوست ندارم کارم را در یک تیم در وسط فصل رها کنم. به فرهاد مجیدی تبریک می‌گویم.»

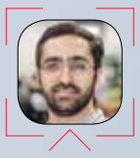
علی دایی: به فوتبال ایران برنمی‌گردم

علی دایی باردیگر اعلام کرد قصدی برای بازگشت به فوتبال ندارد: «من فعلا چنین تصمیمی ندارم، این مدت که از فوتبال دور بودم آرامش خوبی در زندگی شخصی‌ام بدست آورده‌ام به همین دلیل به هیچ عنوان الان فکر بازگشت به فوتبال ایران را در ذهن ندارم.» او درباره انتخاب رئیس جدید فدراسیون هم می‌گوید: «آرزو می‌کنم که مسؤولین جدیدی که به سمت ریاست فدراسیون رسیده‌اند خوب کار کنند و اشتباهات مسؤولان قبلی را تکرار نکنند.»

گزارشی از وضعیت اسفبار کارگران مهاجری که در پروژه‌های جام جهانی قطر حضور دارند

جام جهانی خطر ۲۰۲۲

تاکنون بیش از ۶۵۰۰ کارگر جان خود را از دست داده اند

حسین خلیلی
ورزش

دسامبر سال ۲۰۱۰ و بعد از آن‌که اعلام شد قطر توانسته میزبانی مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ را به دست آورد، خیابان‌های دوحه جای سوزن انداختن نبود. مردم و مقامات این کشور کوچک در حوزه خلیج‌فارس از همان زمان تاکید داشتند که می‌خواهند یک جام جهانی بی‌نظیر برگزار کنند. پروژه‌های ساختمانی و ورزشگاه‌های جدید مدنظر قطری‌ها، نشان می‌داد آنها در این تصمیم خود بسیار هم جدی هستند. صحبت از بهترین میزبانی تاریخ است. می‌گویند وقتی قطر می‌تواند دمای ۴۲ یا ۴۳ درجه‌ای ورزشگاه‌های دوحه را در زمان بازی‌های جام جهانی به زیر ۲۰ درجه برساند، پس خیلی کارهای دیگر هم از دستش بر می‌آید. با آن ورزشگاه‌های فوق مدرن، صحبت بر این است که قطر با میزبانی از جام جهانی فوتبال، دنیا را متحیر خواهد کرد. با این حال همین الان و در فاصله ۶۲۳ روز تا بازی افتتاحیه جام جهانی ۲۰۲۲، بسیاری از منتقدان می‌گویند قطر دنیا را به گونه‌ای دیگر متحیر کرده است. با استثمار کارگران، بیگاری کشیدن از آنها، بی‌توجهی به حق و حقوق‌شان و از همه تلخ‌تر، با فرستادن آنها به آغوش مرگ. در این ۱۰ سال، میزان ساخت و ساز در این کشور رشد چشم‌گیری داشته و ورزشگاه‌هایی هم که تاکنون ساخته شده، به روزترین امکانات را دارد. اما پشت این ظاهر زیبا، روایت تلخی وجود دارد که بهایش از دست رفتن جان انسان‌ها بوده است. طی این مدت، سازمان‌ها و نهادهای حقوق بشری بارها نسبت به وضعیت کارگران مهاجری که در این پروژه‌ها مشغول بوده‌اند، شکایت و انتقاد کرده‌اند. اما تنها چیزی که در این مدت تغییر کرده، بالا رفتن میزان مرگ و میر همین کارگران بوده است. این داستان دراماتیک نزدیک‌ترین جام جهانی فوتبال به مرزهای ایران است. داستان اولین میزبانی یک کشور عرب زبان از بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی دنیا. فریب زیبایی ورزشگاه‌های قطر را نباید خورد چون این سازه‌های عظیم‌الجثه و مدرن بوی خون می‌دهند؛ بوی مرگ کارگران و مهاجران پرشماری که انگار پشت مرزهای این کشور کوچک محبوس شده‌اند. تقارن بیست و دومین دوره جام جهانی فوتبال با سال ۲۰۲۲ میلادی و نام قطر، تا الان تقارن زیبایی نبوده و این یک حقیقت تلخ و کتمان‌ناپذیر است که خودش را پشت چهره جهانی فوتبال مخفی کرده است. در همین خصوص روزنامه گاردین در گزارشی به این موضوع پرداخت که در ادامه بخش‌هایی از آن را می‌خوانید.

مرگ بیش از ۶۵۰۰ انسان

گاردین در گزارش تازه خود این مساله را افشا کرد که در فاصله سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ بیش از ۶۵۰۰ کارگر مهاجر از کشورهای هند، پاکستان، نپال، بنگلادش و سریلانکا که در قطر کار می‌کردند، جان خود را از دست داده‌اند. این آمار که از طریق منابع مختلف از جمله گزارش‌های دولت قطر به دست آمده، می‌گوید که از زمان آغاز این پروژه‌ها هر هفته حدود ۱۲ نفر از مهاجران این پنج کشور در قطر جان‌شان را از دست داده‌اند.

با این حال، این گزارش می‌گوید که آمار کلی به مراتب بیشتر از این رقم افشا شده است زیرا از یک طرف آمار کارگران مربوط به کشورهایی همچون فیلیپین و کنیا در این گزارش لحاظ نشده است. از طرف دیگر، مرگ و میر کارگران مهاجر در ماه‌های پایانی سال ۲۰۲۰ در این گزارش نیامده است. نیک مک‌گیهان، مدیر گروه «پروژه‌های منصفانه» (یک سازمان فعال در زمینه حقوق بشر در منطقه خلیج‌فارس) می‌گوید گرچه شغل و محل کار این کارگران فوت شده مشخص نیست، اما بسیاری از آنها در پروژه‌های مربوط به جام جهانی مشغول فعالیت بوده‌اند.

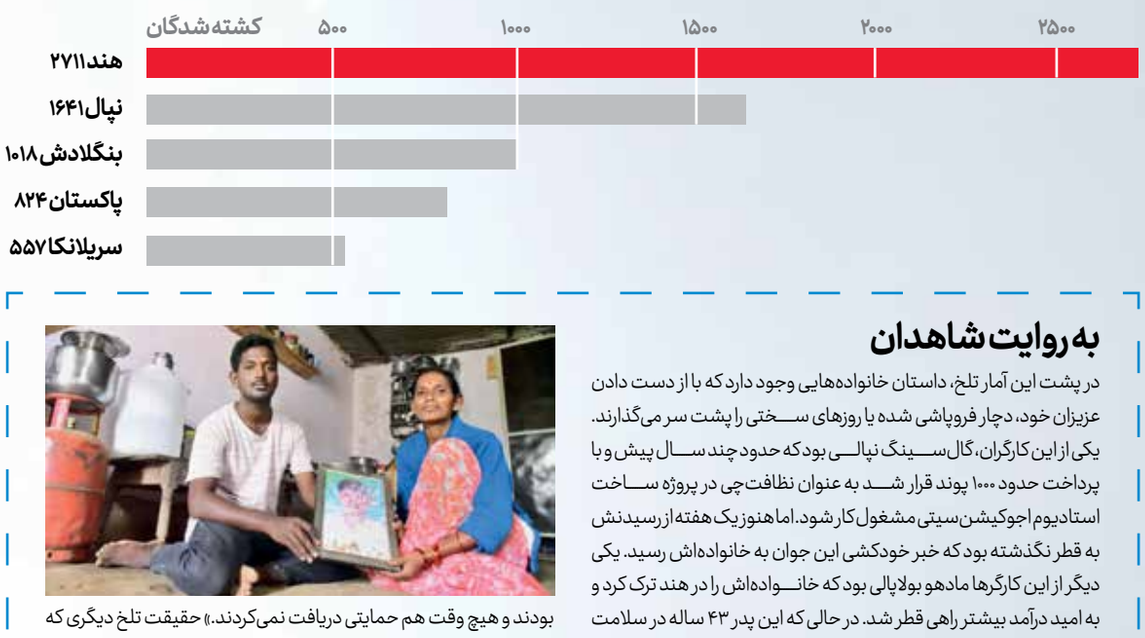
دستکاری واژه‌ها

یکی دیگر از نکاتی که این گزارش به آن اشاره می‌کند، این است که بنا بر آمار کمیته سازمان‌دهنده مسابقات جام جهانی، فقط مرگ ۳۷ نفر مرتبط با ساخت ورزشگاه‌های جام جهانی قطر بوده است. نکته عجیب اینجاست که گزارش‌های دولتی در قطر علت مرگ بسیاری از کارگران مهاجر در این سال‌ها را «عوامل طبیعی» اعلام کرده که بیشتر آنها هم سکته و نارسایی قلبی عنوان شده است.

بنا بر گزارش گاردین، ۶۹ درصد مرگ کارگران هندی، نپالی و بنگلادشی با همین عنوان ذکر شده است. این آمار برای کارگران هندی حدود ۸۰ درصد بوده است. گزارش‌های متعددی که قبلا هم منتشر شده بود، به این مساله اشاره داشت که در بسیاری از موارد کالبدشکافی صورت نگرفته و دلیل علمی مشخصی برای این مرگ و میرها اعلام نشده است. در این میان، گروهی از وکلای دولت قطر در سال ۲۰۱۴ پیشنهاد کردند که کمیسیونی مطالعاتی تشکیل شده و ضمن بررسی کارگرانی که به دلیل سکته فوت کرده‌اند، با اصلاح قانون اجازه دهند برای تمام چنین مرگ و میرهایی کالبدشکافی صورت بگیرد. البته دولت قطر از آن زمان تاکنون هیچ اقدامی در این زمینه نکرده است.

۶۷۵۰ نفر از کارگران آسیایی از زمان معرفی قطر به عنوان میزبان جام جهانی ۲۰۲۲ جان خود را در جریان ساخت و سازهای این تورنمنت از دست داده‌اند

به روایت شاهدان

در پشت این آمار تلخ، داستان خانواده‌هایی وجود دارد که با از دست دادن عزیزان خود، دچار فروپاشی شده یا روزهای سختی را پشت سر می‌گذارند. یکی از این کارگران، گال سینگ نپالی بود که حدود چند سال پیش و با پرداخت حدود ۱۰۰۰ پوند قرار شد به عنوان نظافت‌چی در پروژه ساخت استادیوم اجوکیشن‌سیتی مشغول کار شود. اما هنوز یک هفته از رسیدنش به قطر نگذشته بود که خبر خودکشی این جوان به خانواده‌اش رسید. یکی دیگر از این کارگرها مادهو بولاپالی بود که خانواده‌اش را در هند ترک کرد و به امید درآمد بیشتر راهی قطر شد. در حالی که این پدر ۴۳ ساله در سلامت کامل بود، جنازه‌اش یک روز صبح جلوی در محل اسکانش پیدا شد.

دینش رجیمی، خبرنگار نپالی روایت‌های دست اولی در این زمینه دارد. او برای بررسی وضعیت کارگران نپالی حدود سه سال را در قطر گذراند و داستان‌های تلخی را در این زمینه روایت می‌کند. او به گوشه‌ای از آنها اشاره کرده و می‌گوید: «تنها چیزی که هزاران کارگر نپالی در قطر با آن روبه‌رو بودند، روزهای سخت و طاقت‌فرسا بود. آنها کمترین حقوق را دریافت می‌کردند، محل سکونت‌شان بسیار بد بود و همیشه صفی طولانی از آنها مقابل سفارت نپال در قطر به چشم می‌خورد که خواستار دخالت دولت مردان‌شان بودند و هیچ وقت هم حمایتی دریافت نمی‌کردند.» حقیقت تلخ دیگری که رجیمی به آن اشاره می‌کند این که این کارگران حتی تا پایان پروژه‌ها نیز حق بازگشت به کشورهای خود را ندارند و به نوعی در این وضعیت اسفبار گیر افتاده‌اند. رجیمی در ادامه کارهای تحقیقاتی خود، به کشورش بازگشت تا شرایط خانواده این کارگران فوت شده را از نزدیک ببیند. یکی از این افراد کیشور تامانگ بود که سال ۲۰۱۵ و برای پرداخت بدهی‌های خانواده‌اش راهی قطر شد، اما یک سال بعد و بعد از سقوط از روی دیوارهای ساخت یکی از استادیوم‌ها، کشته شد. نکته تلخ این‌که تلاش خانواده تامانگ برای دریافت غرامت هیچ نتیجه‌ای به همراه نداشته است.

آمارهای دروغ

مخفی‌کاری قطری‌ها فقط به آمار کشته‌شدگان در پروژه‌های عمرانی جام جهانی ۲۰۲۲ خلاصه نمی‌شود. چندی پیش شرکت عمرانی «کورنر استون» در سندی ۱۰ برگی ادعا کرد مقامات قطر اطلاعات درستی را در مورد شمار قربانیان بیماری کرونا ارائه نداده و گزارش‌های آن کشور برای سازمان بهداشت جهانی گمراه‌کننده بوده است. در گزارش شرکت لندنی آمده بود، شماری از کارگرانی که در قطر مشغول کار بودند در اثر ابتلا به ویروس کرونا جان خود را از دست داده‌اند، اما به منظور جلوگیری از افزایش نگرانی در مورد پروژه‌های ساختمانی مربوط به جام جهانی، این جان‌باختگان به عنوان قربانیان بیماری کرونا شمرده نشده‌اند!

یک انتخاب پررشوه

فیفا در سال ۲۰۱۰ در شرایطی به میزبانی قطر رای داد که آمریکا، کره‌جنوبی، ژاپن و استرالیا هم برای میزبانی جام جهانی فوتبال اعلام آمادگی کرده بودند. بعد از سه مرحله رای‌گیری ابتدا استرالیا، بعد ژاپن و بعد هم کره‌جنوبی از جمع نامزدها خارج شدند تا آمریکا جدی‌ترین رقیب قطر برای میزبانی لقب بگیرد. در نهایت هم قطر با توجه به لابی‌های خود، ثروت عظیم گازی و رسانه‌هایش به عنوان میزبان جام جهانی بعدی معرفی شد. انتخابی که باعث شد بسیاری از نمایندگان فیفا خیلی زود به دریافت رشوه‌های کلان از سوی قطر متهم شوند. این تازه شروع ماجرا بود. یکی از نام‌هایی که در ۱۰ سال اخیر و بعد از معرفی قطر به عنوان میزبان جام جهانی زیاد به گوش خورد، نام میشل پلاتینی، رئیس فرانسوی و سابق اتحادیه فوتبال اروپا بود. پلاتینی قبل از رای‌گیری بر سر میزبانی قطر، به دعوت نیکلا سارکوزی، رئیس جمهور وقت فرانسه با امیر قطر در کاخ الیزه ملاقات کرده بود که سایه این دیدار و زمزمه رشوه‌های کلان امیر قطر، تا همیشه بر سر اسطوره فوتبال فرانسه سنگین خواهد ماند. تاوان دادن دست برادری با قطری‌ها، برای پلاتینی این بود که او ساعت‌ها و روزهای بسیاری از عمر دوران مدیریتش را تحت بازجویی اداره مبارزه با فساد فرانسه و کمیته اخلاق فیفا سپری کرد و دست آخر هم به اتهام فساد مالی و دریافت رشوه از ریاست یوفا کنار گذاشته شد و حکم محرومیت ۸ ساله از هرگونه فعالیت فوتبالی را پیش روی خود دید.

معضل نبود شفافیت

بخش نهایی گزارش گاردین به این مساله اشاره می‌کند که به نتیجه نرسیدن تمام گزارش‌ها به دلیل عدم وجود شفافیت بوده است. سفارتخانه کشورهایی که کارگران‌شان به قطر آمده‌اند، بنا به دلایل سیاسی به هیچ وجه تمایلی به انتشار این آمار و ارقام ندارند. از طرف دیگر، در حالی که طی این سال‌ها مرگ این کارگران روند صعودی داشته است، هیچ ساختار استانداردی برای ثبت علت مرگ و میرها به وجود نیامده است. نوع واکنش دولت قطر به این فاجعه هم نشان می‌دهد اراده‌ای برای تغییر این وضعیت وجود نداشته است. دولت قطر چند سال پیش اعلام کرد که تعداد مرگ و میرها در مقایسه با تعداد کل کارگران حاضر در این کشور، رقم ناچیزی است. با این حال، آنها با بیان این‌که مرگ هر کارگر خارجی برای آنها یک تراژدی است، ادعا کردند تمامی این افراد همچون شهروندان قطری به بالاترین مراقبت‌های بهداشتی دسترسی دارند و این آمار نیز هر روز کمتر می‌شود. گزارش گاردین و دیگر سازمان‌های حقوق بشری که طی این سال‌ها منتشر شده، دقیقا عکس این گفته‌ها را نشان داده است.

منبع: gettyimages